

Tings Højregupper har vist sig en vis mindre Velvillie for ikke ligefrem at sige Uvillie imod Forslag af denne Karakter. Grunden til, at det foreliggende Lovforslag er fremkommet, er ikke særlig at søge i en Følelse af at burde hjælpe de smaa Hjem, som trues med Odelæggelse som Følge af, at Familieforsørgeren paa Grund af Sygdom er ude af Stand til at opretholde sit Hjem, men Grunden maa søges i Hensynet til den Fare, der truer Samfundet, hvis denne Sygdom i for høj Grad griber om sig. Thi selv om det særlig er den fattige Del af Befolkningen, der rammes af denne Sygdom, er det dog givet, at i jo større Grad den breder sig, des større bliver Faren for, at den kan strække sine Fangarme op i de velstillede Hjem. Jeg betragter derfor denne Lovgivning som en Art Forsvarsforanstaltning, der i lige høj Grad er i de velstillede som i de arbejdendes Interesse. I dette mit Syn paa Grunden til, at Forslaget er fremkommet, er jeg bleven yderligere bestyrket ved de Udtalelser, som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) citerede af Sundhedsstyrelsens Skrivelse, at denne Lovgivning var særlig af hygiejnisk, ikke af filantropisk Natur. Jeg kan derfor, som sagt, ikke erkende, at det er Hensynet til den mindre bemidlede Klasse, der ligger til Grund for Forslaget, men naturligvis, det kommer jo alligevel til at gavne en stor Del af den arbejdende Klasse.

Jeg beklager derfor, at hverken den højtærede Minister eller Folketingets Flertal er gaaet med til det Ændringsforslag, som mine Partifæller i det andet Ting tillige med det radikale Venstre stillede til det oprindelige Lovforslags § 8; det nuværende Lovforslags § 9, om, at der ogsaa kunde ydes fortsat Hjælp til de tuberkuløse efter Sanatoriebehandlings Ophor, fordi det vilde være overordentlig gavnligt og økonomisk forsvarligt at yde en saadan Støtte. Naar en Patient udskrives fra Sanatoriet, er han ikke altid arbejdsdygtig, og det lille Hjem, han kommer hjem til, vil være endnu mindre i Stand til at skaffe ham den Forplejning, som han skal have for at naa til fuld Sundhed og til atter at kunne optage sit Arbejde. Ydes denne Hjælp ikke, gaar let den Gavn, som den paagældende har haft af Sanatorieopholdet, tabt, og Samfundets Udgifter dertil ere da spildte. Det vil derfor være økonomisk fordelagtigt at yde denne Understøttelse til Familien og Patienten, ogsaa efter at Sanatorieopholdet er ophørt.

De 2 Ændringer, der ere vedtagne i det andet Ting, betragter jeg som Forbed-

ringer. Understøttelsen er bleven udvidet til ogsaa at gælde Indlæggelser paa de almindelige Sygehuse. Den syge kan jo ikke have noget Ansvar for, at Samfundet ikke har tilstrækkelig Plads paa Sanatorierne, og han bør derfor heller ikke lide derunder. Det er derfor udmærket, naar den Støtte, der ydes dem, der ere indlagte paa de statsanerkendte Sanatorier, ogsaa kommer dem til gode, der indlægges paa de almindelige Sygehuse. Jeg mener ogsaa, at Bestemmelsen i § 11 om, at Statsbidrag kan ydes til Institutioner, der tage sig af Rekonvalescenttiden, er god. Men disse 2 Ændringsforslag synes jo at møde Modstand her fra Højrepartiernes Side. Jeg beklager selvfølgelig dette, jeg haaber, at Forslaget maa blive gennemført i den her foreliggende Skikkelse. Jeg vilde have ønsket, at ogsaa de Ændringsforslag, der vare stillede om fortsat Hjælp efter Sanatoriebehandlingen, vare komne med.

Jeg skal slutte med at tilsige min Gruppes Medvirkning til snarest muligt at faa Forslaget gennemført.

Justitsministeren (Bilow): Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) rettede et Spørgsmaal til mig angaaende Lovens § 2, idet det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der kun omtales den Tuberkulose, der for Børns Vedkommende giver sig Udslag i Kirtelsyge og for den voksnes Vedkommende i Tuberkulose i Lunge og Strubehoved. Han spurgte, om det ikke var rigtigt at udvide Bestemmelserne til alle Arter af Tuberkulose eller i alt Fald til alle Arter af smittefarlig Tuberkulose. Naar Forslaget indskrænker det, som sket er, er det, fordi den nedsatte Kommission foreslog det saaledes. Det hedder i dens Betænkning, Pag. 5: „Naar Kommissionen uanset Udtrykkene i den samme stillede Opgave har anset det for rigtigst saavel her som ogsaa flere Steder i det følgende at begrænse sig til enkelte Former af Tuberkulose, da er Grunden den, at man har ment at burde rette sin Opmærksomhed særlig paa de Former, der medføre størst Fare for Smitteoverførelse, hvorhos det om Lungetuberkulosen gælder, at den er den absolut hyppigst forekommende Form, idet den udgør omtrent 71 pCt. af alle Tuberkulosetilfælde og altsaa har den største praktiske Betydning”. Dette blev skrevet i December 1902, der er nu hængaaet omtrent 9 Aar siden da, og de i den Tid indhøstede Erfaringer have ikke ført til, at der for Ministeriet er fremkommet noget Ønske om, at Paragraffen skulde omfatte alle Arter af Tuberkulose. Det